

In vijftien korte verhalen kunnen de kinderen de natuur beleven van bos, zee en duinen. Ze maken kennis met jonge vos Snuut en een jong konijntje Brem. Brem en Snuut worden de beste vrienden als Brem de vos redt uit een hachelijke situatie.

Samen ontdekken Brem en Snuut de wereld om hen heen. De wereld van bloemen, vlinders, slakken, vogels en nog veel meer dieren en insecten. En ze beleven de mooiste avonturen en helpen de dieren een pootje als het nodig is.

Brem en Snuut

15 verhalen over natuurbeleving

Brem en Snuut

15 verhalen over natuurbeleving

Levendig Uitgever

www.levendiguitgever.nl

ISBN 978 94 91740 70 1

9 789491 740701

Elly-Ann van Luxemburg
met illustraties van Ina Klomp-Meijer

Brem en Snuit

Elly-Ann van Luxemburg
met illustraties van Ina Klomp-Meijer

Inhoud

1. Stekel.....	5
2. Madelief	9
3. Tellen.....	14
4. Vlinder.....	19
5. Rode mieren.....	24
6. Het ei.....	29
7. De slak.....	34
8. Onweer.....	39
9. De garnaal.....	45
10. Verdwaald.....	50
11. Spiegelbeeld	55
12. Een gebroken poot.....	60
13. De metselbij	65
14. Winter.....	70
15. Glas.....	76

Auteur

Elly-Ann van Luxemburg

Illustrator

Ina Klomp-Meijer

Vormgeving

Sabine van Winsen, De Grafische Keuken

ISBN 978 94 91740 70 1

NUR 277

© 2019 Levendig Uitgever

www.levendiguitgever.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1 *Stekel*

In een groot konijnenhol, zelf gegraven door vader Stamper, zit moeder konijn met haar tien kinderen. Die heeft ze net bij zich geroepen om iets belangrijks te vertellen.

'Vandaag gaan jullie voor het eerst naar buiten,' zegt moeder konijn. Maar voordat ze verder kan praten, moet ze eerst de juichende konijntjes stil krijgen.

'Luister nou, kinderen, het is niet alleen maar fijn buiten.' De konijnenkinderen schrikken een beetje en zijn meteen muisstil. Er zijn dieren die graag konijnen eten. Je hebt de vos, die is oranjebruin en heeft een pluimstaart. Er zijn ook grote vogels met scherpe snavels en klauwen. Allebei lusten ze konijnen. Blijf om je heen kijken en goed luisteren.'

'Dat kan ik wel hoor,' roept Brem. 'Ik kan heel goed luisteren.'

'Ja, maar dat was nog niet alles, Brem,' zegt moeder. 'Als je poten op de grond hoort trappelen, is er gevaar en moet je vluchten. Je kunt alleen maar goed wegrennen als je weet waarheen. Ons hol heeft veel ingangen. Zorg dat je weet waar die zijn, zodat je je kunt verstoppen bij gevaar!'

Alle konijnenkinderen knikken instemmend. Ze hebben de goede raad van moeder begrepen.

Op een dag ligt Brem in een kuil. Hij ziet twee libellen die in de rode klaprozen vóór hem tikkertje aan het spelen zijn. Brem rekt zich uit en gaat op onderzoek uit.

Langzaam raakt hij verder en verder van het konijnenhol af. Hij kijkt om. Hij kan het hol nog steeds zien.

Een rij rode mieren loopt over het pad. Daar springt hij overheen. Hij is een keer in zijn neus gebeten door zo'n beest. En dat deed zeer!

Als Brem de heuvel opklimt, kijkt hij of hij het konijnenhol nog kan zien. Ja, gelukkig lukt dat nog. Opeens gaan zijn oren recht overeind staan. Hij hoort een vreemd geluid.

Brem wil eigenlijk één van de ingangen van zijn hol induiken, maar wat hij hoort klinkt zo zielig dat hij voorzichtig doorloopt. Hij verstopt zich steeds achter struiken en kijkt in de richting van waar het geluid komt. Nu is het geluid heel dichtbij. Brem kijkt om het laatste bosje heen en ziet een dier dat een beetje groter is dan hijzelf. Zijn vacht heeft een bijzondere kleur. Zou dat oranjebruin zijn? Als het een vos is, moet hij een pluimstaart hebben en dat heeft hij! Een kleine vos en hij is erg verdrietig! Op het moment dat het Vosje hem ziet wordt het stil en blijft op zijn plek zitten. Brem raapt al zijn moed bij elkaar en vraagt: 'Waarom huil jij?'

'Ik zit vast! Er zit een stekel door mijn poot.'

'Wil je dat ik eens kijk?'

'Goed, maar blijf uit de buurt van mijn bek, want je ruikt teveel naar lekker,' zegt het dier.

Omdat het vosje vastzit, durft Brem er met een boog omheen te lopen. Hij ziet nu waarom het Vosje niet kan bewegen: er zit een grote stekel van de struik dwars door zijn achterpoot.

Brem gaat liggen en denkt na

'Hoe heet je eigenlijk?' vraagt hij, 'ik heet Brem.'

'Snuit,' klinkt het zielig.

'Ruik ik nog steeds naar een lekker hapje?' vraagt Brem terwijl hij zijn kop op zijn voorpoten legt.

'Om eerlijk te zijn begin je steeds lekkerder te ruiken,' antwoordt Snuit.

Snuit gaat ook liggen. Hun neusjes komen vlak bij elkaar.

Stil liggen ze naar elkaar te kijken.

De tong van Snuit komt uit zijn bek en likt zachtjes aan Brems neus. Daarna komt de tong van Brem en kriebelt over Snuits neus. Ze gaan iets dichterbij elkaar liggen. Snuit is moe en duizelig geworden. Hij valt in slaap.

Brem weet opeens wat hij moet doen.

Hij gaat snel wortels zoeken. Daarna knaagt hij de tak door waar Snuit aan vast zit, maar laat de stekel in zijn poot zitten.

Snuit doet één oog open en ziet wat Brem heeft gedaan.

'Ik ben los, je hebt me gered!' zegt hij zwak, 'maar ik ben te moe om je op te eten.'
'Als je honger hebt, eet dit dan maar op,' antwoordt Brem en wijst naar de wortels.

Snuit begint wat te knabbelen. Hij vindt het niet echt lekker, maar door zijn honger eet hij toch en voelt zich meteen wat beter. Hij probeert te staan, maar jankt flink als hij de doorn in zijn poot voelt.

'Kan die er nog uit?'

Brem kijkt hem ernstig aan en zegt: 'Til je zere poot maar op en probeer thuis te komen. Ik laat de stekel zitten, want dan ben ik sneller dan jij!'

'Wat slim!' zegt Snuit, 'maar je hebt nu de geur van een redder en die eet ik niet op!'

Brem huppelt weg naar het konijnenhol. Snuit hinkepoot de andere kant op.

De stekel wordt er door vader vos met zijn tanden uitgetrokken. Wat zijn vader, moeder en zijn twee zusjes blij dat Snuit weer terug is! Het duurt best lang voordat hij weer goed op alle vier zijn poten kan staan, maar dan gaat hij naar de plek waar hij heeft vastgezet.

Brem komt daar af en toe ook kijken.

Op het moment dat ze elkaar weer zien, wil Brem meteen vluchten.

'Stop,' roept Snuit, 'je ruikt nog steeds naar een redder.'

Brem nadert heel voorzichtig, maar ruikt geen gevaar rond Snuit. Ze likken elkaars neus en gaan tegen elkaar aan liggen in het zonnetje. Brem mag zien waar de stekel heeft gezeten.

Vanaf die dag zijn Brem en Snuit de allerbeste vrienden!

2 Madelief

Op een warme zomerdag ravotten konijn Brem en Vosje Snuit in de duinen. Precies op de plek waar ze altijd afspreken. Overal staan bloemen. Brem duikt midden tussen de kamillebloemen.

'Au!' hoort hij opeens en van schrik duikt hij een kuil in.

'Hé, wat doe je nou?' roept Snuit.

Brem trekt zijn kop weer uit de kuil en vertelt wat er gebeurde.

'Je vergist je vast,' zegt Snuit en hij loopt naar de bloemen toe. Die zijn wit en hebben een bol geel hartje. Ze ruiken heerlijk. Brem komt er ook bij staan en samen snuffelen ze tussen de bloemen, maar vinden niets. 'Bloemen praten nooit!' beweert Snuit. 'Ik wel!' antwoordt een heel klein bloempje dat aan de zijkant van de kamillebloemen staat. Snuit en Brem kijken verbaasd naar het bloempje. Brem likt er zelfs even aan. 'Jij smaakt anders dan die bloemen om je heen!' zegt Brem. 'Ik ben Madelief en ik hoor in de wei te staan. Ik lijk op deze bloemen, maar ik ben veel kleiner.'

Dan begint Madelief te huilen. Dikke tranen lopen uit het bloemhartje, langs de steel naar beneden en druppelen op de grond. Brem en Snuit kijken elkaar aan. 'Kunnen wij je soms helpen?' vraagt Brem. 'Weten jullie een manier om mij terug in de wei te krijgen bij mijn familie?' Brem denkt na. Snuit weet wat er nu gaat gebeuren. Ja hoor, Brem gaat liggen met zijn kop op zijn voorpoten. Snuit gaat net zo liggen. Als de eerste regen druppels van een zomers buitje vallen zegt Brem: 'Ik heb het!' 'Vertel, vertel!' roept Madelief blij. 'Snuit, als wij nou eens een gat graven onder Madelief door. Dan ga jij er in en tilt Madelief op. Dan leg ik jouw pluimstaart om haar heen en lopen we naar de wei.'

Snuit en Madelief vinden het een goed plan. De vrienden gaan meteen aan het werk. Snuit begint met graven terwijl Brem goed in de gaten houdt of Madelief stevig blijft staan. Opeens begint Madelief te giechelen. Als ze vragen waarom ze zo moet lachen zegt Madelief: 'Eén van mijn worteltjes kriebelt zo door de snorharen van Snuit.' Ze kijken snel of het geen kwaad kan en dan neemt Brem het graafwerk over van Snuit. Plots stopt Brem met graven en zegt: 'We weten helemaal niet waar jouw wei is!' Het blijft een poos stil. Denkrimpeltjes verschijnen op het voorhoofd van Madelief. Dan wijst ze naar links en zegt: 'Ik kwam daar vandaan. Het waai-de heel hard en van alles vloog door de lucht. Ik voelde mijn wortels uit de grond getrokken worden en werd zomaar weggeblazen tot ik hier tegen deze bloemen naast mij tot stilstand kwam.' 'Ik ben zo terug!' roept Brem als hij weghuppelt. En ja hoor, hij is al snel terug en vertelt dat hij vlakbij een wei heeft gevonden met allemaal bloemen zoals Madelief. 'Mijn familie!' roept Madelief blij. Snuit steekt zijn kop door het gat en langzaam komt hij omhoog. Brem graaft

de zijkanten los en opeens staat er een polletje aarde op Snuits rug met Madelief er middenin. Brem pakt gauw de staart van Snuit en krult hem om Madelief heen zodat zij zich met haar blaadjes vast kan grijpen aan zijn haren. Dan begint de tocht naar de wei.

Alle bloemetjes in de wei beginnen opgewonden te bewegen als Brem tussen hen in een plekje vindt voor Madelief. Hij graaft een kuiltje. Snuit haalt zijn staart weg en beweegt voorzichtig zijn achterlijf heen en weer. Daardoor glijdt het polletje aarde met Madelief zachtjes in de kuil met haar wortels naar beneden. Snuit pakt met zijn bek haar steeltje beet en Brem krabbelt losse aarde in de kuil met zijn achterpoten. Daarbij krijgt ook Snuit een lading over zich heen! 'Hé, uitkijken, je bent mij aan het begraven!' roept hij als hij de steel heeft losgelaten. Ze moeten er alle drie om lachen. Brem en Snuit stampen met hun poten de aarde nog wat aan. Het regent ondertussen wat harder en dat is goed voor de wortels.

Brem en Snuit nemen afscheid van Madelief. Alle bloemen om haar heen klappen in hun blaadjes om de twee vrienden te bedanken voor hun heldendaad. En de vriendjes? Ze beloven Madelief om nog eens langs te komen en rennen dan stoeiend terug naar de duinen.

Suggesties voor activiteiten bij de verhalen

Bij elk verhaal in dit boek doen we hier een paar suggesties voor activiteiten. De activiteiten zijn gericht op jonge kinderen en zijn veelal gemakkelijk uit te voeren. Zo kunnen de kinderen na het voorlezen nog even met het thema van het verhaal bezig zijn, waardoor een verhaal nog meer gaat leven. Het zijn eenvoudige, meestal kleine activiteiten, waar je een keuze uit kunt maken. En het zijn opdrachten die jou of kinderen misschien inspireren om zelf op ideeën te komen.

Mocht je nog meer activiteiten willen doen dan kun je kijken op:

www.levendiguitgever.nl/Brem-en-Snuit

voor aanvullende ideeën. Ook staat daar bij ieder verhaal nog wat achtergrondinformatie over de natuur en de dieren, en er zijn suggesties voor leerkrachten opgenomen.

1. Verhaal Stekel

- Voer een gesprek over een splinter in je vinger. Gebruik daarvoor de volgende vragen: Heb je wel eens een splinter in je vinger gehad? Deed dat pijn? Wat gebeurde er toen? Kon je de vinger gelijk weer gebruiken toen de splinter eruit was?
- Verzamel folders, tijdschriften of plaatjes van internet van planten. Laat de kinderen plaatjes van planten uitzoeken waarvan zij vinden dat die goed in de duinen zouden passen. Laat hen dan deze plaatjes op een groot vel papier plakken. Deze collage kan worden opgehangen.
- Als je de mogelijkheid hebt om naar de duinen of naar het bos te gaan, dan is het zeker leuk om te zoeken naar planten met stekels. Maar kijk wel uit!

2. Verhaal Madelief

- Ga naar buiten naar een plek met gras waar veel bloemen staan, meestal wel te vinden in een park of bij een weide. Laat kinderen een bosje madeliefjes plukken met een lange steel. Kijk ook of jullie kamille kunnen vinden. Misschien ruik je de kamille wel, voordat je hem ziet!
- Maak een krans van de madeliefjes en zet op je hoofd. Je hebt daar veel madeliefjes voor nodig. Zorg dat je de madeliefjes helemaal bij de grond afplukt. Je maakt met je nagel een gleuf in de steel van het madeliefje. Daar haal je het steeltje van een volgend madeliefje doorheen en zo ga je door tot je een krans hebt.
- Teken of plak madeliefjes en kamille met de kinderen. Madeliefjes en amille zijn prima te maken met propjes van wit papier voor de bloemblaadjes, geel papier voor de kern en groen voor de steel. Dat is natuurlijk ook een mooi cadeautje voor Moederdag, ma-de-liefste!

3. Verhaal Tellen

- Tel mee in het verhaal. Bekijk de plaatjes bij het verhaal en tel de dingen die je ziet hardop mee!
- Laat kinderen zoeken naar iets met twee, drie, vier, enzovoorts. Dit kan zowel buiten als binnen! Mooi natuurlijk als je lieveheersbeestjes kunt vinden en stippen kunt tellen!
- Leg een groot blad papier neer. Laat kinderen om beurten stokjes neerleggen. Grote voor ouders, kleine voor zusjes, broertjes, (mochten ze die niet hebben) neefjes, nichtjes, huisdieren etc. Laat zo ieder kind de eigen familie samenstellen en tellen maar!

4. Verhaal Vlinder

- Knutsel een spinnenweb maken met "iets" erin, maar vergeet de spin niet! Het kan op papier met draden of maak met een groepje een groot web in een hoepel.
- Maak een vlinder door op één helft van een vel papier een vlindervleugel te schilderen. Vouw het papier dubbel als de verf nog nat is. Vouw het papier open en ... daar is de vlinder!
- Vlindereitjes bestellen bij de Vlinderstichting en in een vlinderkooi uit laten komen tot pop en daarna tot vlinder en buiten loslaten. Zoek op internet onder Vlinderstichting.

5. Verhaal Rode Mieren

- Laat kinderen plaatjes of tekeningen van rode mieren in een kolonne plakken.
- Zoek buiten naar mieren met de kinderen en verwonder je samen over hoe druk die altijd bezig zijn.
- Doe het spel *Mierenkolonne* buiten. Zet verschillende obstakels neer, waar kinderen over of omheen kunnen. De voorste 'mier' bepaalt de route. Je kunt ook kinderen een parcours laten uitzetten.

